

**30 років після Чорнобильської катастрофи – 25 років допомоги дітям, хворим на рак
НГО TEESTUBE DAVID – наша допомога для життя після Чорнобиля**

Тридцять років тому Україна ще знаходилася у складі СРСР. Інформація про масштаби вибуху реактора в Чорнобилі поширилася у Західній Європі. Ми усі читали у пресі неймовірні цифри періоду напіврозпаду стронція і цезія, а також про вплив на прогнозовану тривалість життя молоді людини.

30 років тому, 26 квітня 1986 року, на Чорнобильській атомній станції вибухнув 4-й реактор. Радіоактивний пил поширився по всій Європі – ми пам'ятаємо про забій поголів'я оленів у Скандинавії, молочний скандал у Німеччині і забруднені радіоактивні гриби та дичину у Баварії. Тоді мені стало зрозумілим, як страждають матері, чиї сини загинули під час робіт по розчистці на реакторі, чиї доньки отримали смертельні хвороби, а діти народилися з мутаціями, і як подальші генетичні зміни призводять до тяжких хвороб. Я подумала ще тоді: як я можу допомогти, і коли моя допомога стане можливою? В той час я допомагала знайти відповідну професію дітям-інвалідам – щодня я усвідомлювала, наскільки складними є наслідки хвороби або нещасного випадку для професійного і особистого життя людей. У 1985 році я передала свої повноваження голови союзу молодіжних організацій м. Пльон молодому поколінню і розпочала комплексну молодіжну роботу в організації під назвою «**Чайна Давід**» у м. Ноймюнстер. До сьогодні я організую роботу молодіжну діяльність в рамках створеного об'єднання «**Чайна Давід**» - наша допомога для життя після Чорнобиля. Одразу після розпаду СРСР і отримання самостійності Україною у грудні 1991, взимку 1992 року я відвідала Київ та дитячу клініку ОХМАДИТ. Усе було у жахливому стані. У палатах одночасно знаходилося більше 10 хворих на рак дітей, вони лежали на старих ліжках та диванах, або навіть матрацах на підлозі – більшість ліжок були без постільної білизни, не вистачало усього.

Лікар-єврей Євген Лівшиц проходив фахове стажування по онкозахворюванням у дитячому віці у онкологічній клініці м. Мюнстера у професора Шеллонга. Через професора Шеллонга я змогла зв'язатися з клінікою ОХМАДИТ у Києві. Там я змогла запропонувати Євгену Лівшицу «його» онкохворим українським дітям типову для Німеччини постгоспітальну реабілітацію.

Як тоді, так і сьогодні в Україні не було і досі немає медичного страхування. Батьки змушені платити як за лікування, так і за медикаменти, забезпечувати себе постільною білизною і харчуванням, а вночі вони сплять в одному ліжку зі своїми хворими на рак дітьми. Доктор Лівшиц зрадів і погодився відправити «своїх дітей» на реабілітацію до Німеччини. Розпочалася робота з організації поїздки в офіційних установах України. Для того, щоб виїхати з країни, на той час потрібно було отримати спеціальний дозвіл. При цьому перевірялося, чи є особа, що хоче отримати дозвіл на виїзд, носієм державної таємниці – це стосувалося також дітей. Посольство Німеччини могло видати візу лише за наявності такого дозволу.

Вже 25 років багато людей і організацій в м. Ноймюнстер готові брати участь у цьому благодійному проєкті, і вкладати у нього свої час, сили та гроші. Свої рекламні листи я часто підписувала так: «Я знаю, що я справлюся, але я не справлюся одна. Разом ми сила, яка здатна на більше».

Систему реабілітації ми змогли перейняти від німецького дитячого санаторію у м. Бад Оксен у Нижній Саксонії, заснованого професором Шелунгом. Вже три роки ми є офіційно зареєстрованою некомерційною організацією. Багато добровольців на громадських засадах намагаються подарувати хворим на рак дітям з України майбутнє життя. Я вже радію нашому спільному вкладу – вже у 25-й раз.

У п'ятницю, 22.07, ми можемо розпочати прибирання та підготовку гігієнічних умов для маленьких пацієнтів, хворих на рак, у новому шкільному приміщенні Фальдера, і перетворити його на реабілітаційний центр. У школі ім. Фрьобеля цього літа великі будівельні роботи. Місто Ноймюнстер виділяє нам у якості альтернативи це нове крило з їдальнею і два спортзали.

У понеділок на Трійцю, 16.05., ми з моїм чоловіком летимо до Києва. А 21.05 у німецькій лютеранській церкві ми зустрічаємося з 25 дітьми з 5-ти онкологічних лікарень України, їхніми батьками та педагогічним і медичним колективом. Місцева громада вже багато років нас підтримує. Члени громади моляться за дітей і за нас у м. Ноймюнстер. На зустрічі також будуть присутні багато почесних гостей. Батьки передадуть нам усі медичні документи і обговорять із супроводжуваним лікарем Альоною Неженцевою особливості своїх дітей. Два моїх віце-президенти в Україні - Анна Момот та Олександра Гриб - приймуть усю інформацію і документи для оформлення віз. Анна Момот займається оформленням віз у Посольстві Німеччини в Києві. Для дітей із Західної України цими питаннями буде займатися Ірина Гладун у Генеральному консульстві Німеччини у Львові, щоб діти не повинні були заради віднедавна необхідних відбитків пальців долати шлях у 600 кілометрів до м. Києва.

Групу будуть супроводжувати наступні особи, деякі вже не вперше:

□ **Дитячий лікар:** Альона Неженцева, а також **дві медсестри**

Наташа Крат+Саша Гриб (повторно)

□ **Викладач німецької мови** пані Людмила Юрашко – приватний викладач, яка також працює в дитячому притулку на громадських засадах, творча та музична особа (новенька)

□ **Уроки Біблії, співи, малювання, майстрування** – студентка-медик (новенька) **Валерія Харченко** – працює дитячою медсестрою в реанімації в київській лікарні, окрім того активно бере участь у житті своєї церковної громади, **говорить також англійсько.**

□ **Педагог-супроводжувачий «колишня пацієнтка, хвора на рак»:** Юлія Вареник, для якої ми змогли забезпечити аутологічну трансплантацію, вивчає **Біохімію** в університеті м. Краків, Польща

□ **Педагог-супроводжувачий і колишній пацієнт, хворий на рак:** Максим Василенко, вивчає астрофізику в Києві. У 2007 Максим проходив реабілітацію у Ноймюнстері і повернувся до нас у якості супроводжувачого.

Усі, хто бажає допомогти в організації реабілітації для хворих дітей з 22.07 до кінця серпня – наприклад, підготовка та демонтаж місць перебування дітей, пасажирські перевезення, погодинна допомога з харчуванням, організація дозвілля, щотижневе прання дитячої білизни, випічка тощо, може записатися за номером:

Eberhardine Seelig: Sandkuhle 4 in 24536 Tasdorf – tel:04321-37224

чи електронною поштою: seelig-david@t-online.de

Хто хоче допомогти нам фінансово, може зробити благодійний внесок на рахунок у Volksbank м. Ноймюнстер

Сердечно ваша,

Еберхардіне Зеліг

Благодійний рахунок, отримувач: TEESTUBE DAVID - Tschernobyl e.V.

Verwendungszweck:

Ukrainische Kinderkrebshilfe VR-Bank Neumünster

IBAN: DE23 21290016 0000 300900 BIC: DENODEF1NMS

Будь ласка, повністю вкажіть свою адресу, щоб ми мали змогу відправити Вам документ про благодійний внесок